

ORDINÆR GENERALFORSAMLING 1992

i Regensianersamfundet
på Collegium Domus Regiæ
holdes fredag d. 27. november kl. 18.30

DAGSORDEN

1. Valg af dirigent
2. Formanden aflægger beretning
3. Kassereren fremlægger revideret regnskab
4. Revisorerne afgiver betænkning
5. Valg af formand
6. Valg af kasserer
7. Valg af fem bestyrelsesmedlemmer
8. Valg af to revisorer
9. Eventuelt

Generalforsamlingens deltagere vil derefter samles omkring den af kassereren kreerede menu:

FORRET: á la surprise
HOVEDRET: á la surprise
EFTERRET: á la surprise

Hertil serveres passende vine, i passende tempo og i passende mængder.

Under ledelse af revydirektøren vil vi, støttet af musikdirektøren, se og høre nogle af Regensrevyens fremragende numre.

TILMELDING: til kassererens kontor senest 23. nov.
Ring 33 12 45 22 og tal med Inge Frost.

Middag og revy koster 125 kr. og betales i løbet af generalforsamlingen

LOVE FOR REGENSIANERSAMFUNDET

Regensianersamfundet er fra 16. oktober 1904. Efter forskellige ændringer gennem årene rummer love-
ne nu ti paragraffer. De vigtigste er:

§ 1: Regensianersamfundet formål er at være bindeled mellem forhen-
værende regensianere, dels ved at
afholde selskabelige sammenkom-
ster, dels ved udgivelse af bladet
„Regensen“, og dels ved på anden
måde at værne om de minder, der
knytter sig til Regensen og Regens-
livet.

§ 2: Som medlem kan enhver for-
henværende og nuværende regensia-
ner optages, når han derom henven-
der sig til bestyrelsen.

Endvidere kan optages den, der efter
generalforsamlingens bestemmelse
erkendes på anden måde at have væ-
ret nær knyttet til Regensen.

§ 4: Regensianersamfundets anlig-
gender varetages af en bestyrelse,
der består af en formand, en kasse-
rer, fem bestyrelsesmedlemmer

samt Regensens til enhver tid væ-
rende klokker. Bestyrelsen fungerer
for eet år ad gangen. Samfundet teg-
nes af formanden i forening med
kasseren.

§ 9: Generalforsamlingen vælger
selv sin dirigent og afgør alle spørgs-
mål med simpel majoritet; lovæn-
dringer kan dog ikke vedtages, når
en trediedel af de tilstedeværende
medlemmer stemmer imod.

Ophævelse af Regensianersamfun-
det samt anvendelse af grundfonden
af de til samfundet skænkede kapi-
taler kan kun finde sted, når forslag
derom er vedtaget med 2/3 majoritet
på to på hinanden følgende, ordi-
nære generalforsamlinger.

Til ophævelse af samfundet kræves
yderligere skriftlig urafstemning
blandt samtlige medlemmer, og at
blandt disse 3/4 stemmer for ophæ-
velsen.

*(Vedtaget på gen.fors. d. 23. nov.
1979)*

REGENSIANERSAMFUNDETS BESTYRELSE

Efter at generalforsamlingen havde udtrykt sin vilje d. 29. nov. 1991, har
bestyrelsen haft dette udseende.

Formand: John Idorn, journalist, Bukkeballevvej 69, 2960 Rungsted Kyst

Kasserer: Henrik Teide, advokat, Åmosebakken 3, 2830 Virum

Medlemmer: Kjeld Jørgensen, præst, Kirkevej 1, Lundtofte, 2800 Lyngby

Karsten Knudsen, Ordrupdalvej 12 B, 2920 Charlottenlund

Morten Samuelsson, advokat, Hellerupvej 65, 2900 Hellerup

Bodil Stenvang, lektor, Slotsvænget 23, 3400 Hillerød

Mette Korsholm, mag. art. Vardegade 23, 2 tv, 2100 Ø

Dertil kom altså de to klokkere.

Revisorer: Peter Bøggild, cand.polit. Ll.Strandstr. 12, 1254 K

William Hertz, læge, Tibberup alle 32, 3060 Espergårde

Billedet er taget ved lindefrokosten 14. maj 1991.

Det er, ligesom de øvrige fra moderne tid, taget af redaktøren, som også er formanden og som har skrevet de indlæg, der ikke er signeret.

7/9 af resultatet på generalforsamlingen d. 29. nov. 1991. Fra venstre i bageste række: William Hertz (revisor), Kjeld Jørgensen, Mette Korsholm, Peter Bøggild (revisor) og Karsten Knudsen. Forrest: John Idorn og Morten Samuelsson. Fraværende: Bodil Stenvang kunne ikke deltage i generalforsamlingen, og kasserer Henrik Teide holdt sig væk fra lille sal så længe, at tålmodigheden bristede. Men hans plan lykkedes: Han ville ha' et billede med kun sig selv på.

REFERAT AF REGENSIANERSAMFUNDETS GENERALFORSAMLING 29.11.91

Efter en kort velkomst fra formanden til de 29 fremmødte medlemmer af Regensianersamfundet blev dagsordenens første punkt om valg af dirigent behandlet. Stig Lynghøj Nielsen bragtes i forslag og valgtes.

Dirigenten konstaterede, at generalforsamlingen var rettidigt indkaldt og lovlig, hvorefter han gik videre til punkt 2: Formanden aflægger beretning.

Formanden Kjeld Jørgensen fortalte kort om årets forløb, idet han særskilt bemærkede, at sommerudflugten - i det forløbne år den 8. juni - nok bør ligge efter sommerferien, da deltagertallet havde vist sig at være det halve af, hvad der plejede at møde frem, når udflugten lå i august-september. Turen i 1991 var gået til Storebæltsbyggeriet og havde i øvrigt været udmærket. Desuden nævnte formanden, at „Regensen“ nu var udsendt i en væsentlig større og mere righoldig udgave end tidligere, og sagde en varm tak til redaktøren John Idorn. - Sluttelig gjorde Kjeld Jørgensen opmærksom på, at han efter 4 år som formand nu trak sig tilbage på grund af for stor travlhed på andre felter.

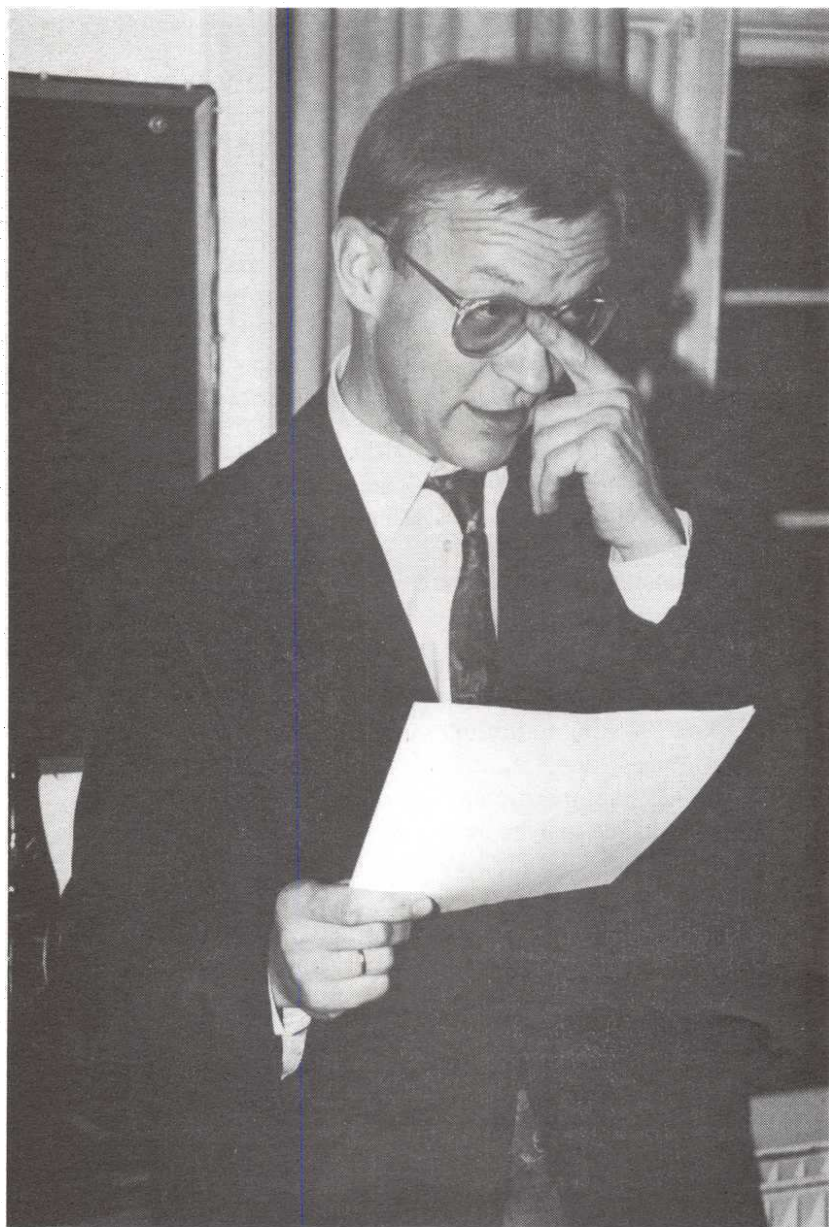
Dirigenten gik, da forsamlingen tog formandens beretning til efterretning uden spørgsmål, videre til dagsordenens punkt 3: Kassereren fremlægger revideret regnskab.

Kassereren Henrik Teide gennemgik årets tal. Det fremgik, at de samlede indtægter beløb sig til ca. 44.000 kr, og at udgifter var på ca. 39.000 kr, hvilket betød, at Regensianersamfundet havde haft et overskud på ca. 5.000 i den forløbne periode. Dermed var Regensianersamfundets samlede formue steget til ca. 341.000 kr.

Herefter gik dirigenten videre til dagsordenens punkt 4: Revisorerne afgiver betænkning. Begge revisorer Peter Bøggild og William Hertz gjorde opmærksom på, at regnskabet fremstod i god orden, og at en stikprøvevis kontrol af regnskabstal og bilag ikke havde givet anledning til bemærkninger.

Da der ikke var spørgsmål fra forsamlingen, erklærede dirigenten, at regnskabet var godkendt, og gik videre til punkt 5 i dagsordenen: Valg af formand.

Som ny formand foreslog bestyrel-

Samfundets fortrinlige kasserer (citat Henrik Teide) matte ha' brillen på plads for at se bifaldet ved meddelelsen om, at samfundet havde haft et overskud på 5.000 kr det forgangne år.

Leif Grane efterfulgte Jannik Bjerrum som Regensprovst i 1980. Billedet er fra Regensiansersamfundets generalforsamling november 1991. Kæden er en gave fra Regensiansersamfundet, skænket ved Klokkerinstitutionens 50-års jubilæum i 1915. Den blev givet til prof. dr. jur. Julius Lassen, der var Regensprovst fra 1. april 1896 til 1. okt. 1918 (død 1923)

sen John Idorn, der valgtes med stor akklamation.

Dagsordenens punkt 6: Valg af kasserer, gik som punkt 5 hurtigt og nemt. Henrik Teide var villig til genvalg og valgtes med applaus.

Dagsordenens punkt 7: Valg af fem bestyrelsesmedlemmer, gik ligeledes nemt. Af den gamle bestyrelse ønskede Tove Fransen at fratræde, og Peter Warming, som ingen havde hørt noget fra i det sidste års tid, an-

sås for ligeledes at være trådt tilbage. Til erstatning af disse nyvalgte Mette Korsholm og den afgangende formand Kjeld Jørgensen, medens Karsten Knudsen, Morten Samuelsson og Bodil Stenvang genvalgtes.

Dagsordens punkt 8: Valg af revisorer, forløb problemfrit, idet de hidtidige revisorer Peter Bøggild og William Hertz var villige til genvalg.

Under dagsordenens punkt 9: Even-

Vist kunne de deres ting - revyaktørerne. Ved bordet tilhøjre (med uret) Stig Lyngbøj Nielsen (dirigert), William Hertz, Peter Bøggild, Ole Brendstrup og Karsten Knudsen. Stig Lyngbøj har briller som også den afgåede formand, Kjeld Jørgensen ved bordet bagved og ved siden af Regensprovsten. For bordenden Henrik Teide.

Kjeld Jørgensen forlod formandsposten efter fire års solidt virke. Kjeld Jørgensen blev valgt kort efter hjemkomsten fra præstejobbet ved den danske kirke i Paris. Udlandet er åbenbart vejen til formandsposten. Jeg var selv udstationeret i London fra 1986-90. Kjeld Jørgensen nævner i sit referat, at de vinflasker, han fik overrakt af kassereren, var gode. Ingen fra bestyrelsen har bekræftet.

tuelt, holdt Henrik Teide en tale til den afgående formand og overdrog ham nogle gode flaske vin.

Da der herefter ikke var nogen, der

ønskede ordet, erklærede dirigenten generalforsamlingen for hævet, og blev derefter takket for sin gode og sikre ledelse af generalforsamlingen.

Kjeld Jørgensen, formand

Stig Lynghøj Nielsen, dirigent

EFTERÅRSKLOKKERATET

1991

Nicolai C Brun og Johan Eiring indledte i efteråret 91 det - efter hvad NCB mener „i mands minde“ - første forenings-fri klokkerat. Med Jonas Eiring bortrejst påta'r Nikolai C Brun her det fulde ansvar for den sandfærdige beretning om forløbet.

Klokkeratet tog sin begyndelse ved at de nyvalgte klokkere (undertegnede) gik til provsten for at præsentere sig, da, den afgående frk. klokker mildt sagt var indisponeret (men hun var jo også fra PIP).

Indflytterfest a la Berlin

„Berlin i 1920'erne“ var det kreative tema for indflytterfesten. Folk mødte talstærkt op, iført dekadencens fremmeste klædedragter, og så blev der ellers disket op med absinth til velkomstdrink, stegte duer, sorbet'er, kager og masser af drikkeelse, ledsaget af blid taffelmusik og -dans ved diverse artister.

Efter maden kunne man indtage kaffe, med hvad dertil hører, samt forlyste sig med dans og musik, eller man kunne bevæge sig i biblioteket, der i dagens anledning var omdannet til Casino med fransk roulette og fire croupiers fra „Casino Copenhagen“. Ikke mindst det sid-

ste medvirkede til, at aftenen absolut kan betegnes som en succes, skønt onde tunger ville vide, at provstefamilien i lang tid herefter - på grund af visse omstændigheder - så sig nødsaget til kun at spise boghvedegrød og sago suppe.

Comeback for Regenssymposier

Hvad semestrets øvrige arrangementer angår, lagde vi stor vægt på at genoplive den gamle tradition med afholdelse af Regenssymposier. Her kunne en Regensianer fremlægge det eller de emne(r), han særligt interesserer sig for eller skrev speciale om.

Således præsenterede *Henrik Marstal* sine studier af Gustav Mahler og indførte os i Mahlers musik. *Anne Vibeke Vad* fortalte om Niels Steensen's filosofi, *Esben Krohn* om opbygningen af analysen af såkaldte „Splatterfilm“ *Marthe Seiden* viste en ny filmatisering af Henrik 5., og endeligt indførte *Leif Grane* os i sine studier af Martin Luther. Alle arrangementer blev ledsaget af rødvin og hygge i biblioteket. En klar succes!

Slåbrokafterne

Den første gæst var *Susse Wold*, der

fortalte om sit arbejde som præsident for AIDS-fonden - et både stort og slidsomt arbejde, der mødes med ikke så få fordomme.

Derefter havde vi besøg af *Klaus Riskjær Petersen*, venstre-mand, ærkekapitalist og EF-politiker. Hovedparten af debatten drejede sig om EF, og meningsudvekslinger var der mange af.

Årets revy

Forberedelsen var den bedst mulige: De velkendte gule ærter og en lækker dessert, ledsaget af rigelige mængder øl og snaps. Stort bifald til revydirektør David Auken.

De bedste numre blev så igen fremført ved Regensianersamfundets generalforsamling en uge senere. Om denne aften kan man vel kun sige, at den bestemt ikke var kedelig. Det er uvist, hvor mange af de ærede middagsgæster, der nåede at deltage i aftenens festlige afslutning: Stormen på Elers - et værdigt klimax på en begivenhedsrig aften. (Elers havde 300 års jubilæumsmiddag).

Juleballet

...årets sidste begivenhed var absolut, hvad man kun kan betegne som et brag af en fest. De myreflittige indflyttere sled i ugevis forinden med forberedelserne - og festen var hele besværet værd.

Pragtfuld mad, med kanin som hovedret og en italiensk isbombeanretning til dessert. Masser af mere eller

mindre begavede indslag fra diverse levende og døde foreninger bidrog til fornøjelsen.

Ved midnat ankom en gentleman med hat, som - til bl.a. det kvindelige publikums henrykkelse, og i takt til musikken - afførte sig den ene beklædningsgenstand efter den anden.

Da furoren havde lagt sig, var der avant-garde diskotek med røg, kugler og lamper betjent af en lige så avant-garde disc-jockey.

Som ved de andre fester var der, dagen derpå - og efter morgenmad og op rydning - fælles udflugt til Dyrehaven og varm chokolade hos Peter Liep.

Ti år ældre afgav vi værdigheden til vor efterfølger ved generalforsamlingen i februar. En stor tak til vore indflyttere - uden dem var det aldrig blevet jul i andedammen.

Nikolai C Brun og Jonas Eiring

FORÅRSKLOKKERATET

1992

Forårsklokkeratet 1992 begyndte for Jens Peter Sørensen med...et hold i nakken. Det skyldtes klokken, der lå under hovedpuden. Men den (og det - altså holdet) mindede ham også om, at den første opgave man har som klokker er at rydde op i lille sal. Under det arbejde blev han overfaldet af en aldeles a-typisk SKRAP-holdning ved at tænke: Man burde måske have drukket mindre og tænkt sig om, før man lod sig vælge....

Det fik nu hurtigt ende efter denne mørke og stormfulde nat i februar, da klokken så kom tilbage til SKREP, som gamle Saxo staver. For i det klokkerale overblik kommer det så: „Klokken havde i lang tid befundet sig hos inferiøre foreninger. Men i SKRAP's halvfjersindstyvende år som Gårdens førende forening blev SKRÆP (som en anden af de gamle skrev) atter klokkerforening“. Jens Peter fortsætter:

I dette semester genoptog vi en gammel tradition, Tøndeslagning i gården med Portnerens kat i tønden og rigeligt med fastelavnsboller bagefter. Det var selvfølgelig en SKRAPIANER, der blev Kattedronning.

Den første officielle Regensfest var **indflytterfesten**, hvor temaet dette semester var „The Wild West“. Store Sal var lavet om til New Mexicos ørken, beplantet med 2 m høje kaktus, flere kilo ørkensand var strøget ud på gulvet, hvor man kunne finde adskillige guldklumper. Lille Sal var blevet indrettet som Saloon med svingdøre, spilleborde og spytbakker, og Klokkeren havde en bemærkelsesværdig lighed med John Wayne. Så mens øl og whisky blev drukket, og bøffer med brune bønner blev fortæret, opførte 6 kvindelige Regensianere et Can-Can nummer med masser af benspjæt, strømpebånd og krudtrøg, til de tilstedeværende cowboys, cowgirls, bedemænd og nogle få rødhuder samt en enkelt præsts store fomøjelse. Derefter gik Regensens gamle husorkester „The Gohomes“ på, bedre kendt som Køgedrengene, og spillede til daggry.

Semestrets første **Slåbrokarrangement** blev indledt af forsvarschefen General Jørgen Lyng. Han fortalte om dansk forsvars opgaver efter Warszawa-pagtens fald, og om situationen i det forhenværende Jugoslavien hvor danske soldater deltag

under FN-flaget. Den næste gæst var heller ikke en mand, som går af vejen for at tage og ikke mindst uddele, dog kun verbale, øretæver, nemlig Ekstra Bladets Chefredaktør *Sven O. Gade*.

Søren Ulrik Thomsen hører måske til mere stilfærdige typer, men han tryllebandt forsamlingen med oplæsning af egne digte, og efterfølgende diskussion. Den sidste gæst var en hurtigtalende pige fra Danmarks Radio, *Camilla Miehe-Renard* fra Damernes Magasin. Der skal ikke siges mere end, at hun gav regensianerne svar på tiltale og klokken røde ører og et kys på kinden.

Lindefrokosten blev holdt på årets første solskinsdag, og varslede på mange måder en varm sommer. De friskfangede og nystegte fiskefileter blev spist, øl og snaps blev drukket i rigelige mængder. Op kom sjoflingerne af værste karakter, til manges fornøjelse og fås ærgrelse. Lindetaleren dette år var *Erik Barfoed*, som tog bladet og cigaren, skænket af Regensianer-samfundet, fra munden og gav Regensianerne en tiltrængt opsang i sin tale. Derefter gik/væltede man i Rundetårn til turisternes store forbavselse, og i vanlig stil startede en heftig vandkamp i gården bagefter. Den var desværre slut, da ordensmagten troppede op, og truede med dagbøder á 1000 kr. pr. person, som boede på stedet.

Folkeafstemningen om EF-unionen den 2. Juni gik naturligvis ikke sporløst henover Regensen. Gården summede af diskussion, bannere blev hængt op, og Regensianere skændtes. Dagen derpå gik EF-flaget på halv på Regensens Flagstang. Dette havnede som forsidebillede på Børsen og en pragtfuld/pinlig kommentar i deres leder, alt efter ens overbevisning.

Vejret holdt hele juni med, til landmændenes store fortrydelse, men til Klokkerens store glæde. **Lindeballet** kunne derfor holdes udenfor med dans i Gården. Midnatsgæsten kom fra Det Kongelige Teaters opera, Guido Paevetalu med akkompagnatør, som gav smagsprøver fra både opera og musical, og smeltede flere kvindelige regensianeres hjerter. Musikken leverede kontorchefen fra Danmarks Statistik med sit band. De buldrede hele natten, indtil Vreni kom med friskbagte boller og ny-lavet kaffe til de morgenfriske dog ikke Klokkeren, som sovende var blevet anbragt på en ølkasse.

Jens Peter Sørensen

Redaktøren tilføjer:

SKRAP ku' såmænd lige så godt være kommet til at hedde Klanen eller Flokken, for begge navne var

fremme i debatten i dec. 1922, da nogle foreningsløse besluttede at lave en ny forening.

Det var nu ikke særligt svært at være foreningsløs den gang. For dels var der kun tre foreninger på garden: Gamle, PIP og Uglen, dels havde de ikke så mange medlemmer (bortset fra PIP, der samlede indflyttere i bundter). Men de tre var fælles om modstand mod flere foreninger.

SKRAP blev da også kun til ved et kup i form af pipianer-klokker Kaj Munks midlertidige bortrejse ved juletid. Som tidligere konstituerede han en Johannes Petersen som klokker, og J.P. benyttede rådigheden

over klokkerstempleet til at gøre SKRAP lovlig via opslag i porten med stemplet på.

SKRAP-navnet vandt, fordi det var et af tidens almene slagord.

Kaj Munk blev rasende, da han kom hjem og opdagede, at han var blevet beluxet, men skrev dog siden „Der er af foreninger fire på Gården“, en sang, der nær havde kostet ham medlemsskabet af PIP.

SKRAP førte sig kraftigt frem ved 300-års jubilæet i 1923 ved at udnævne Chr. X til æresmedlem. Ved festen på salæ modtog kongen ærestegnet: Det lilla bånd.

FORENINGSFORMÆND PÅ REGENSEN

Ved afslutning af klokkeratet konstaterede Jens Peter Sørensen følgende foreningsformænd på Gåræ:

Conventet: Anne Vad,

Gamle: Anja Bisgaard Svendsen og Esben Krohn,

HOF: Laura Rørdam Thomsen og Birgitte A Mathiesen,

PIP: Ida Hageman Pedersen,

Skrep: Lise H. Sørensen,

Tilia: Andreas Aae og

Uglen (genoplivet): Helle Holme.

Altså pr. 1. september 1992

SOMMERTUR TIL FREMTIDEN

Så fik vi prøvet det - men blev desværre ikke så meget klogere. Sommerturen var undergået to ændringer i forhold til sidste år: Dels var den flyttet fra juni til september, og dels og det vist nok for første gang - var den placeret en fredag eftermiddag: 12. september kl. 15.00. Der mødte 18 medlemmer - og hvad er det udtryk for?

- a) at turen har det bedst i begyndelsen af juni?
- b) at fredag kl. 15.00 pr. definition er et dårligt tidspunkt, og at der er meget få, der har mulighed for at have (tage) fri?
- c) at det er bedre med en tur ud i landet?
- d) at målet i år bare virkede kedeligt?

Lad os få nogle meldinger. Det kunne jo også være, at tiden simpelthen er løbet fra fænomenet sommertur. Under alle omstændigheder er det bedst, når bestyrelsen kan planlægge i fuld overensstemmelse med medlemmernes ønsker.

- 1) Hvis der er interesse for at se virksomheder i funktion, er der altså ret så dødt om lørdagen.

- 2) Det er vigtigt at ramme den rigtige dag og tidspunkt, fordi der så kan være bedre overensstemmelse imellem, hvad formanden ved de indledende forhandlinger beretter om den forventede tilslutning - og realiteterne.

97% RYGER UD I LUFTEN

Til gengæld fik de, der var mødt, en oplevelse ud over det sædvanlige - og præcis nogle af de informationer, der gør, at man automatisk følger både bedre og mere interesseret med i meddelelserne om de utroligt mange ting, der skal ske i Københavns lufthavn i Kastrup. Een af de oplysninger, der overraskede de fleste var nok, at jetfly'ene, hvad enten de flyver passagerer eller gods, kun kan bruge 3% af den energi, der findes i benzinen. Resten drøner ud i luften. Flyene kan ikke bakke ved egen kraft, og hele proceduren med landing og afgang blev forevist på eet af de sjældent mulige besøg i kontroltårnet med udsyn til hele arealet, mens 8-10 mennesker sad med ansvar via skærme og lyd for, at alle maskiner kom derhen, hvor de skulle.

KASTRUP SKAL VÆRE CENTRUM

Direktør Bjørn Meier bød velkommen til SAS Cargo og berettede om de mal, han har sat for virksomheden. Eet af udgangspunkterne er, at det internationale postmonopol står foran ophævelse. SAS Cargo sigter mod at klare 95% af al håndtering af post, 75% af al transport af post - og med hensyn til fragt er målene: 80% af al håndtering og 40% af al transport.

Optimismen er der, og en del tyder på, at den har en platform at stå på: SAS Cargo var den eneste af delfunktionerne, der tjente penge i SAS' dårlige år 1991.

Frugt - cargo - er et fællesskandinavisk foretagende, og i modsætning til post har fragtttransport været liberaliseret siden 1985. Det kører i dag udelukkende på livsnerven i markedsøkonomien: *Alt reguleres via udbud og efterspørgsel.*

De primære kunder er de speditørfirmaer, som der nu bli'r færre af, men til gengæld bli'r de tilbageblevne større. De danske virksomheders eksport skæpper godt til: *Novo sender for 10 millioner kr. om året via luften, Lego eksporterer 98% af sin produktion - meget med fly - og B&O hører også til de hyppige gæster.*

COMPUTER OG SAMLEBÅND

Mogens Lindegaard Christensen tog os derefter med rundt i fragthallerne,

Direktør for SAS Cargo, Bjørn Meier, ser frem til, at SAS kan håndtere 95% af al post i Danmark.

hvor samlebåndene gik på kryds og tværs i lokalet uden nogen form for logik ved første øjekast. Men sikker på hænder, der viste og med overlegen pædagogisk sans kom det hele til at rumme en god portion fornuft, også med hensyn til det visionære. Eet af SAS Cargo's bedste „numre“ i konkurrencen er, at man er dygtigere til at ha' totalt overblik over, hvor megen bagage, passagerer har med i et fly - og til så at være parat til at fylde ud alle vegne i flyet med fragt. Vi så den særlige afdeling for dyretransport med bemærkninger

om, at man havde haft både hvalros, bjørn og elefant (dog kun dværgstørrelsen) med i maskinerne. Dyr transporteres videre så hurtigt som overhovedet muligt. En dag måtte en hund vente natten over. Vagtmesteren syntes, at schæferen burde luftes lidt, og kunne ikke forstå, at den strittede så meget imod. Den blev halet med alligevel - og dagen efter fik han at vide, at schæferhunden var en ulv.

Chefen for fragtsalget i SAS, Mogens Lindegaard Christensen, demonstrerer, hvor meget der kan være i en container og i et fly, når bare det staves rigtigt.

HELT NY TERMINAL

Kontrolltårnet - vel i 5. sals højde - gav fortrinlig mulighed for at se, hvad der skal ske for de 8 milliarder kr., lufthavnen skal udbygges for. Den gamle lufthavnsbygning og flere hangarer ud mod Øresund ry-

Hans Henrik Jensen, der viste rundt i kontrolltårnet, har fingeren rettet mod Stevns Klint med øjnene mod det område, hvor lufthavnens ny terminal skal bygges.

ger sig en tur for at gi' plads til terminal II, der optages 100% af SAS og de to samarbejdspartnere, Swissair og Austrian Airlines. Den skal stå klar samtidigt med, at Øresundsforbindelsen åbner. Dermed bli'r hele Sverige, op til Göteborg med ialt 3,5 mill. mennesker, det naturlige opland for Kastrup.

Kastrup skal være „Baltic Hub“ (the hub of the universe = verdens navle), centrum for Skandinavien, Nordtyskland, Polen de baltiske stater og dele af SNG. Vi var der, og så ud i fremtiden, mens vi kikkede på nutidens bygninger, der opfyldte fortidens behov.

UGLEN GENOPSTÅET

Fra denne renaissances centrum beretter formand Helle Holme: „Det kan ikke undre nogen, at Uglen i det herrens år genopstod som manifestation af historiens deterministiske gang. Som bilag for påstanden følger dette:

*Les Conspirateurs de la Chouette,
Se rejoindre dans l'année du Phénix.
Ils ont le Pompe de Vif, pourquoi
La Cour et Les Vieux seront fâché.*

Nostradamus mening med dette vers er ikke klar. Sædvanligvis når han er uklar skyldes det, at man ikke i det 16. århundrede har kunnet udtrykke ting som Hitler eller atombomber helt præcist, idet ingen af dem eksisterede dengang. I dette tilfælde udtrykker han sig i magiske billeder fordi han kun taler til en lille gruppe af indviede, hvis identitet vi kun kan gætte på. Man må forestille sig hans frygt ved at skrive om disse „Uglens sammensvorne“, for hvis de var en uskyldig samling mennesker, ville han, som det er Nostradamus' sædvane, have indsat klare referencer til tid, sted og deltagere i dette møde. Der er imidlertid nogle ting, der står ret klart.

For det første er der referencen til Fugl Fønix, der implicerer en 500 års cyclus, hvilket igen peger på den for Pave Alexander VI (Rodrigo Borgia) profeterede genfødsel. En anden mulighed er, at de 500 år skal tælles fra Columbus landing i Vest-Indien, hvilket, når man bruger den hebræiske kalender og lægger 17 dage til på grund af skiftet fra Juliansk til Gregoriansk kalender, sætter tidspunktet for mødet til lørdag den 3. oktober 1992 kl. halv ti. Den

sidste linie „Hoffet og de gamle vil være utilfredse“ peger på den undergravende og farlige karakter af denne sammensværgelse, der med sådanne fjender må være rettet mod en overtagelse af verdensherredømmet selv. Det er logisk at gætte på, at konspiratorerne er en hidtil hemmeligholdt loge af Adam Weissaupts Illuminatii. Weissaupt var selv akademiker, og det virker indlysende, at han skulle have valgt en ugle som symbol for den mest hemmelige gren af sin organisation, der jo har som erklæret mål, at udskifte monarkier og republikker med en slags oplyste oligarkier. Man ledes således til at slutte, at denne profeti handler om et vigtigt møde, som holdes på den nævnte dato i 1992, og skal forberede et magtskifte i alle verdens nationer. Udtlykket „Livets Pumpe“ optræder ikke andre steder i Nostradamus profetier, og man kan kun gætte på betydningen af denne vending. Imidlertid forekommer det indlysende, at det må være et princip eller en genstand beregnet til at tappe livets kilde, hvorfor det er naturligt at tro, at disse konspiratorer har adgang til et evigt liv. Det er endog muligt, at Adam Weissaupt selv stadig er i live og en af „Uglens Konspiratorer“.

Thomas Petersen

(Parsival)

Jan Hatt

(Nostradamus)

Karin Hulgaard

(Brygmester)

Lars Johnsen

(Censor)

Heidi von Wettstein

(Ceremonimester)

Marlene Müller

(Jeanne d'Arc)

Mads Odgaard

(Sangmester)

Helle Holme

(Pythia)

RUNDETÅRN FYLDER 350 ÅR

Vor gamle nabo mod nord - Rundetårn - har det godt, trods sine 350 år på soklen. Søndag d. 25. oktober „repræsenterede“ jeg Regensianersamfundet på en slentretur, arrangeret af Guide-Ring. Leder af turen, der udgik fra Georg Brandes Plads, var Gertrud Galster, der var den person, der gjorde myndighederne opmærksom på tårnets jubilæum. Det medførte, at en norsk maler fik sin udstilling i bibliotekssalen over Trinitatis kirke udskudt for at man kunne arrangere en jubilæumsudstilling.

Den er værd at se - og det er også umagen værd at ta' turen op til toppen for der at mindes svundne dages lindefrokoster.

Rundetårn er....

det danske bygningsværk, der bruges til de fleste sammenligninger, både herhjemme, og når vi er i udlandet. Gertrud Galster har disse bemærkninger:

Det kan stå midt i Marmorkirken.

Tre Rundetårne ovenpå hinanden rækker til vejrføljen på Københavns Rådhus.

Der kan ligge to et halvt Rundetårn(e) i landets længste kirke, Skt. Clemens i Aarhus.

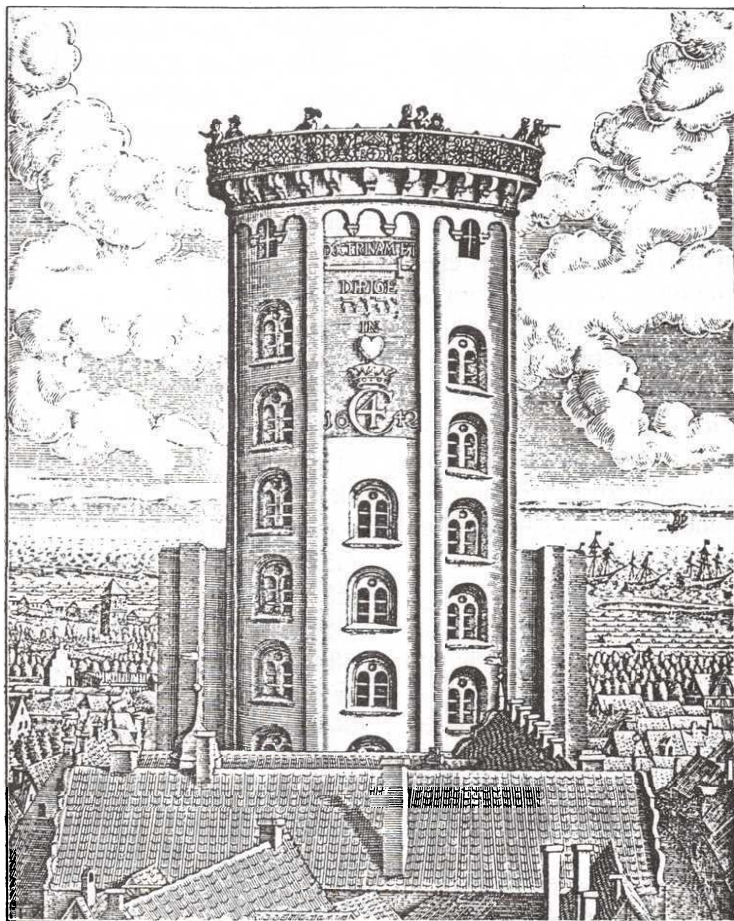
Hvis Rundetårn sænkes i Furesøen, Danmarks dybeste sø, kan flagstangen bruges til sømærke.

Rundetårn kan svæve vandret i kuplerne i både Pantheon og Peterskirken i Rom - uden at skrabe mod hviskegalleriet i den sidste.

Der skal fire Rundetårne ovenpå hinanden for at nå til toppen af Kheopspyramiden, men kun halvdanet tårn til Frihedsgudinden.

Det gamle observatorium

På et stik af H.A. Greyss fra 1657 står der: „Københavns kongelige stjerneborg“, og i Inscriptiones Hafnienses af Resen fra 1668 citeres

Stik fra 1657, inden Trinitatis kirke var bygget færdig.
 Det var et billede af denne slags, der var på forsiden af almanakken indtil 1864. I bogen „Rundetårn opklaret“ berettes der om tårnet og dets talmagi - f.eks. at der er 52 vinduer og åbninger svarende til årets antal af uger, og at de 24 konsoller lige under rækværket skal symbolisere døgnet 24 timer.

denne indskrift: „dette tårn er det ny Uraniborg eller Stjerneborg“.

Ord, der tyder på, at det skulle være afløser for Tycho Brahe's nedrevne observatorium på Hveen. Tycho Brahe døde i 1601, og nåede vel aldrig blot at høre om planerne.

Grundstenen blev nedlagt fredag 7. juli 1637, og så var det færdigt i 1642, 19 år efter Regensen, hvad jeg ikke fortav for selskabet. Om Tycho Brahe så måtte forlade Danmark i 1597 (og høre om, at bygningerne på Hveen blev nedrevet kort efter) havde han dog gjort opmærksom på, at man godt kunne drive videnskabelig forskning på højt plan i Danmark. Tycho Brahe havde denne formulering om astronomiens betydning: „Uden den adskillelse i år, måneder og dage, som er resultatet af de astronomiske beregninger, kan intet samfund bestå“

Hullet i tårnet

Arkitekten Laurids Thura (de Thurah) - ham med bl.a. Eremitagen og spiret på Vor Frelzers kirke - lavede et længdesnit af Rundetårn i 1748. Det viser, at kernen er hul, og det i hele tårnets højde.

Henrik Steffens - ham med romanikken - meddelte i slutningen af 1700-tallet, at han havde hørt, at man fra bunden af den indre cylinder kunne se stjerner ved højlys dag. (Der er en dør ind til hullet lige in-

denfor indgangen). Nationalmuseets 2. afdeling lavede i 1980 en beskedent udgravning i bunden af cylinderrummet. Museumsinspektør Harald Langberg skrev: „Der er næppe tvivl om, at hele tårnet fra først af er tænkt, så det kunne fungere som et stort muret „passageinstrument“, der tillod nøjagtige målinger til bestemmelse af tidspunkterne“.

Der kunne foretages eksperimenter a la de faldforsøg, Galilei „lavede fra det skæve tårn i Pisa“. Datidens mål viste 100 sjællandske fod.

Rundetårn i tal

I 1987 udgav Peter Juhl Svendsen resultatet af syv års undren over, hvorfor Rundetårn og Trinitatis kirke ser ud, som de gør. Forlaget Sphinx gav den titlen: „Rundetårn opklaret“. I den findes disse tal om tårnet:

34,80 m til platformen

41,55 m incl. observatoriet

7,68 m i radius for hele tårnet og

1,95 for kernen.

268,50 m lang sneglegang, hvis man går langs ydervæggen.

209,00 m, hvis man går nogenlunde i midten

Ca 53,00 m er længden på gitteret, lavet af Caspar Fincke i en højde på 1,10 m. I Povl Skadhauges bog:

„Trinitatis kirke og Rundetårn“ fra 1962 står: „Gitteret rummer 41 forskellige mønstre i 54 rigt varierede felter. I syv af dem ses Chr. IVs kronede navneciffer...i tre af felterne tillige årstallet 1643, formentlig det

år, tårnet har været helt færdigt i modsætning til 1642 under rebus'en.

Bogen rummer desuden mange gæsterier på symbolik i bygningen m.h.t. antallet af vinduer og døre - foruden naturligvis oplysningen om, at sneglegangen er på syv en halv omgang.

Op i tårnet

Den første, der bevægede sig til toppen på en så utraditionel måde, at samtiden fandt det værd at nævne, var zar Peter den Store i 1716. Han selv red hele vejen, mens hans dronning fra 1711, Katharina, kørte i kariol, som er et to-hjulet enspænderkøretøj.

1880'erne blev cyklens store gennembrudstid. I 1888 kørte en Hans Christian Helweg Mikkelsen til toppen på tre minutter. Udstillingen i bibliotekssalen har også billede af den første tur i bil. I 1902 kørte en tysk ingeniør, Lorenzen fra Baden, til toppen på eet minut.

I nyere tid skabte de to cykelstjerner Ole Ritter og Leif Mortensen kaos i Købmagergade, da de i 1971 lavede en regulær konkurrence. Ole Ritter var hurtigst: 55 sek. mod Leif Mortensens 1,03 min. Året efter blev Købmagergade gjort til gågade.

Ned fra tårnet

Enhver må kende Fritz Jürgensens tegning af en sammenstimlen om-

kring Rundetårn, angiveligt omkring en person, der var faldet ned med teksten: „Guud, slog De Dem“? Udstillingen har beretningen om den dreng, der vitterligt faldt ned - og overlevede. I 1880 legede den da 12-årige August Jacob Nielsen (en af kirkens kordrenge) på tårnet, og faldt ned i hullet i kernen. Formentligt er faldet bremset en del, ved at han hele tiden slog imod væggene. I hvert fald overlevede han og døde først 54 år senere som underofficer i marinen - naturligt.

Bibliotekssalen

er et besøg værd. I 1987 blev den restaureret og giver nu plads til, foruden de skiftende udstillinger, koncerter af forskellig art. Den blev tømt, da det ny observatorium blev bygget på Øster Voldgade. Fra 1881 havde Dansk Folkemuseum (der en tid hørte sammen med Frilandsmuseet) oplagsplads her sammen med Reitzels og Gyldendals forlag. Fra 1905-27 blev den brugt af teatermaleren, Carl Lund, og siden til lidt forskelligt. Rebus'en på tårnet blev restaureret i september/oktober 1986.

RUNDETÅRN OG ALMANAKKEN

I næsten 200 år prydede Rundetårn een af de vigtigste offentlige publikationer: Universitetsalmanakken. Lige fra oprettelsen i 1479 var det en pligt for universitetet at udgive en almanak. I fundatsen af 1539 overdrages opgaven specifikt til de to medicinske professorer på skift. Fra 1570'erne synes den at være kommet regelmæssigt. Dengang handlede det meste af indholdet om vejr, sundhed og politiske begeben-

heder.

Almanakkens nuværende form er fra 1685, hvor man, vistnok på foranledning af observatoriebestyrer Ole Rømer, vedtog en reform på området. Man fastslog, at det var universitetets eneret at udgive almanak og indskærpede samtidigt et forbud fra 1633 mod at sætte spådomme i almanakken. En del af reformen m.h.t. almanakkens udseende bestod i, at man satte Runde-

tårn på forsiden. Der stod det, indtil man i 1864 - naturligt nok - valgte Københavns ny observatorium. Rundetårn blev i næsten 100 år brugt til at vise københavnernes tiden - efter samme system, som stadig bruges i Greenwich i London. Fra 1771 blev et flag hejst til tops kl. 11.45 onsdag og lørdag (man skal jo ikke overdrive præcision) og kl. 12.00 blev flaget taget ned igen. Sådan gik det indtil en gang i 1860'erne. Det var vist nok een af Struensee's idéer.

Universitetets eneret til almanakker kan vi, der er lidt ældre, huske. I alle lommebøger var der på 31. december, et lille rundt, rødt stempel.

det var beviset for, at forlæggeren havde erkendt universitetets monopol og betalt afgift for lommebogens kalender. Fra og med 1976 har der været frit spil.

Almanakken (Alma har intet at gøre med Alma Mater - ordet er koptisk) for 1993, udgivet af Kbhvns univ. koster 80 kr. Kik i den hos boghandleren og køb den så for 80 kr. Det er simpelthen utroligt, hvad der står på dens 220 sider i lommebogsformat af artikler og data.

1993 karakteriseres på den fra gammel tid lovbehandlede måde med tal, som vi allesammen kan finde frem til, men sjældent stiller sådan op:

Indeværende år regnes efter Kristi Fødsel	1993
Siden reformationen	476
Siden den Oldenburgske stammes regerings begyndelse i dette rige	545
Siden vor allernådigste dronning, dronning Margrethe den Andens fødsel	53
Fra kong Christian den Femtes Danske Lov	310
Fra Danmarks grundlov	144

Det nævnes også, at 1993 er det 6706'de i den julianske periode, at den mosaiske kalender har året 5753 med nyt år begyndende 16. sept., og at man i den islamiske kalender skriver 1413 efter hidja, og at år 1414 begynder d. 21. juni.

Jannik Bjerrum in memoriam

Professor, dr. phil., Jannik Bjerrum døde 29. august 1992. Han blev 83 år. Han var Regensens provst fra 1967-80. Jannik Bjerrum efterfulgte prof., dr. theol., Søren Holm, der som grundlag for sin udøvelse af provstepladsen havde samfunds-billedet fra 1940'erne. Det krakelle-rede på Regensen som på alle andre universitetsområder, da studenterne i 1960'erne råbte „professorvælde“. Jannik Bjerrum trådte altså til på det bedste tidspunkt m.h.t. fortiden, men på det vanskeligste tidspunkt m.h.t. fremtiden, men det faldt nemmere for ham at acceptere, at regensianerne fik udvidede beføjelser end at forstå nødvendigheden af, at de administrative hjælpefunktioner skulle vurdere et universitetsinstituts akademiske kurs. Med fru Grethe og syv børn fik han og Regensen styret sig gennem den lettere uorganiserede periode, for Bjerrum blev aldrig universitets-politiker i egentlig politisk forstand. Han var levende optaget af, at de folk, der samledes omkring ham, fik de bedst mulige betingelser for at udfolde sig, menneskeligt savel som videnskabeligt.

Denne gren af Bjerrum-familien har været flittig leverandør til videnskab. Farfaderen, Jannik Petersen Bjerrum, lavede pionerarbejde som professor i øjensygdomme (syns-

feltsbestemmelser), og faderen, Niels B., prof. i kemi ved landbo-højskolen, blev højt anerkendt bl.a. for at have opdaget frit Rhodan.

I Politiken for 6. sept. skrev professor Claus Schäffer i sit mindeord bl.a.:

„Hjertet i Bjerrums videnskabelige produktion var hans monumentale disputats fra 1941: „Metal Ammine Formation in Aqueous Solution“.

Den gik verden rundt, og i 20 år var det den mest citerede kemiske af-handling. Hans ry tiltrak talrige ud-lændinge til København, hvor han blev professor i 1948. Med årene blev ti af hans medarbejdere eller specialestuderende professorer. Han blev hædret med priser (Bruun-, Esso- og Augustinusprisen) og med æresdoktorater (Ungarn og Sverige), han var medlem af Det Kgl. Danske Videnskabernes Selskab og af til-svarende i Norge og Japan. Den pludselige demokratisering af uni-versiteterne omkring 1970 var, set med hans elitære øjne, en ulykke. Men det lykkedes ham at fortsætte næsten upåvirket og i alle tilfælde uanfægtet. I stedet for at være født institutbestyrer blev han valgt og kunne beholde sin næsten umærke-lige blide lederstil som hidtil“

Niels Peter Selander in memoriam

10. sept. 1992 døde Niels Peter Selander i Finland, to måneder før han ville være fyldt 60 år.

Selander kom ind i februar 1956, og allerede et halvt år senere blev han klokker. Skrapianeren Folmer Lambæk blev valgt ordinært i septmber, men efter en rundvisning på Det Kgl. Teater (og et høstbal) blev han styrtet. Foreningerne kunne derefter samles om gårdens yngste forening SIOUX (Societas Individua Omnium Unicornum x) fra 1951, og Selander blev foreningens første klokker. Han præsiderede over juleballet, som blev sidste fest med gamle V.P. O. Thune Jacobsen, og i februar 1957 sørgede han for, at Regensen på ny fik kongeligt besøg. Frederik IX var centrum for aftenens punchesold efter en utrolig optakt: Klokkestorm to dage før festen. Selander var et fænomen. Jeg blev student sammen med ham i Helsingør, og har oplevet de mest varierede facetter. En musisk begavelse på mange områder og et varmt dobbeltmenneske. På den ene side sprudlende udadvent, centrum ved enhver fest (hvis han ville), udstrakt talent for forklædning og kopiering af personer. På den anden side en dybt urolig, stærkt søgende sjæl, der til sidst fandt ro i Martinus-kredsen.

Hans hovedvirke blev musikken, som lærer på Danmarks Højskole

for Legemsøvelser. Rektor Ivar Berg-Sørensen skrev i Berlingske Tidende for 15. september bl.a.: „Selander var en institution i sig selv. Tusinder er de gymnastikstuderende, både mandlige og kvindelige, som han har indført i musikteori og lært sammenhængen mellem musik og bevægelse. Hans helt personlige stil og musikalske evner gjorde disse timer til uforglemmelige oplevelser for studerende og lærere....Men en ligeså betydningsfuld side ved Selander var de dybtgående samtaler, han gerne førte med mange af os. Det var berigende at drøfte livets og tilværelsens dybeste sider med ham“

Sioux-klokke, Niels Peter Selander fører Fr. IX ind til punchesold på sal i febr. 1957. I midten ses prof. dr. theol. Søren Holm, Regensens provst fra 1951-67.

SADAN KAN MAN OGSÅ SE PÅ OS

I „Regensen“ 1991-92 begyndte en serie med uddrag af, hvad der findes om Regensen i håndbøger og tidsskrifter - med et ønske om, at Regensiansersamfundet måske kunne få samlet det hele, når vi fylder 100 år. Det første eksempel var fra „Københavnske kik“ af Gustav Lehnmann (Wøldikes forlag 1971)

Krystal- og Købmagergade

Politikens Forlag har udgivet „Københavnske gadenavne og deres historie“. Fra den bragte bladet sidste år ordene om St. Kannikestræde.

Her er, hvad der står om **Krystalgade**:

Gaden hed, indtil 1818, Skidenstræde, formentligt, fordi den er anlagt over en i 1500-tallet tildækket spildevandsrende, der siden knækkede af og løb syd på ud i stranden, bl.a. gennem Kristen Bernikows Gade.

Ved Krystalgade indviedes Københavns synagoge i 1833. Tidligere havde jøderne haft deres tempel i Læderstræde.

Købmagergade: Man ved ikke, hvornår gaden er anlagt, men den går sandsynligvis tilbage til vikingetiden som en del af vejen fra Roskilde til overfartsstedet til Amager og Skåne ved Højbro. Den ses første gang i jordebogen 1380 under navnet Bjørnebrogade, hvilket menes at

henføre til en bro over voldgraven ved Nørreport. En „bjørn“ var en slags dæmning over middelalderens fæstningsgrave. I begyndelsen af 1400-tallet flyttede „kødmangerne“ d.v.s. slagterne, deres boder hertil med slagtepladser ud til „Byens Rende“, der gik øst for gaden med stærkt fald mod stranden. Kort før reformationen 1536 flyttedes boderne til Skindergade og kaldtes nu slagteboder.

Efterhånden gik den gamle betegnelse for slagter i glemmebogen, og navnet forvanskedes i løbet af 1800-tallet til Købmagergade. Gadens markanteste bygning, Rundetårn, er opført af Chr. 4 og indviet som astronomisk observatorium i 1642. Også bygningen over for, Regensen med fribolig for studenter, skyldes Chr. 4. Den er opført 1623-28 (!), men gennemgribende fornyet efter Københavns brand i 1728.

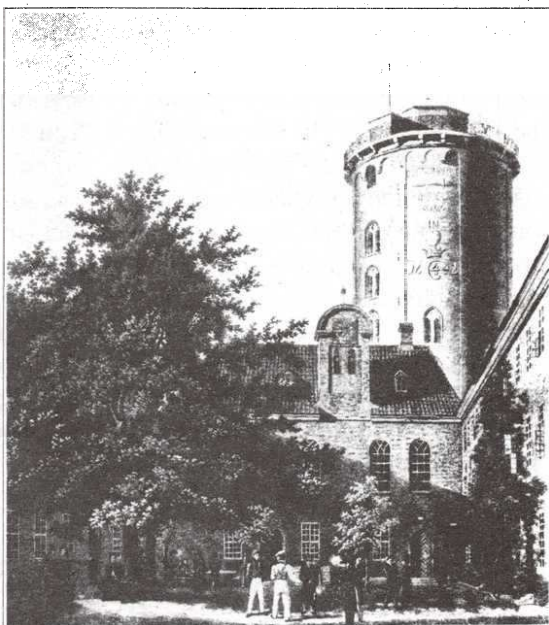
STORE NORDISKE KONVERSATIONSLEKSIKON 1922

For den, der interesserer sig for Regensens bygningsmæssige historie findes alle gode ting i en artikel, som cand.theol. O. Hvidberg Hansen skrev i 1976, og som vi har i særtryk. Her er, hvad nævnte leksikon (forfatter ukendt) mente, at køberne burde vide om Regensen i 1922:

Allerede under Christian III opførtes langs med Vor Frue kirkegård en bygning, der var bestemt til fribolig for studenter, men som næppe nogensinde benyttedes her-til. I 1618 lånte Christian IV kommunitetet 9.000 Rigsdaler, hvorfor indkøbtes en gammel adelsgaard på Købmagergade, som tidligere havde tilhørt kansleren,

Christian Friis. Den ombyggedes, de første studenter flyttede ind i 1623, og den stod færdig i 1625. Ud mod Købmagergade lå kirken, der indviedes 1635.

Bygningen, hvis officielle navn var Collegium regium, (rimeligvis, fordi forstanderen for sådanne boliger kaldtes Magister regens), skulle rumme 120 alumner. Under belejringen i 1660 led R. en del skade, men rummede dog stadig ca 80 alumner, som boede sammen (som

Tegning af Regensen fra ca 1832 - da linden var ved at nærme sig sin 50-års dag. Det er stadig tegnere, der skildrer situationer - fotografi-processen blev først opfundet senere i det årti.

kontubernaler) i to værelser. Tugten var streng, men alligevel havde regensianerne ord for at være drikfældige og slagsbrødre. Under pesten i 1711 erhvervede R. en ligbærerret, som den beholdt indtil 1791. Imidlertid brændte bygningen med undertagelse af kirken og nogle kamre ved porten i den store brand 1728, og først i 1744-48 blev R. opført igen i væsentlig den skikkelse, den nu har og rummede på den tid ca. 90 alumner. Den fik atter en kirke, den

nuværende læsesal, som brugtes til prædikeøvelser og en tid til akademisk festsal, da universitetet var skudt ned i 1807.

Endnu tales der på R. om en „kirkebog“, og alumnernes tillidsmand hedder „klokker“. R. restaureredes atter 1830-50 og udvidedes i 1906-08. Ved denne lejlighed byggedes buegangene ud mod Købmagergade for at hjælpe på gadens snæverhed og samtidigt bortfaldt kontubernal-systemet.

R., som styres af en Provst (af det lat. præpositus), har plads til loo alumner; foretrukne er islændinge, færinger, grønlændere og ti studen-

ter fra Frederiksborg. Berømt er den gamle lind, der står i Regensgården, og som plantedes 12. maj 1785. I gården under den stiftedes i 1820 Studenterforeningen ved den fest, hvortil Chr. Winther skrev sit berømte digt med omkvædet: „Herrer vi ere i åndernes rige“.

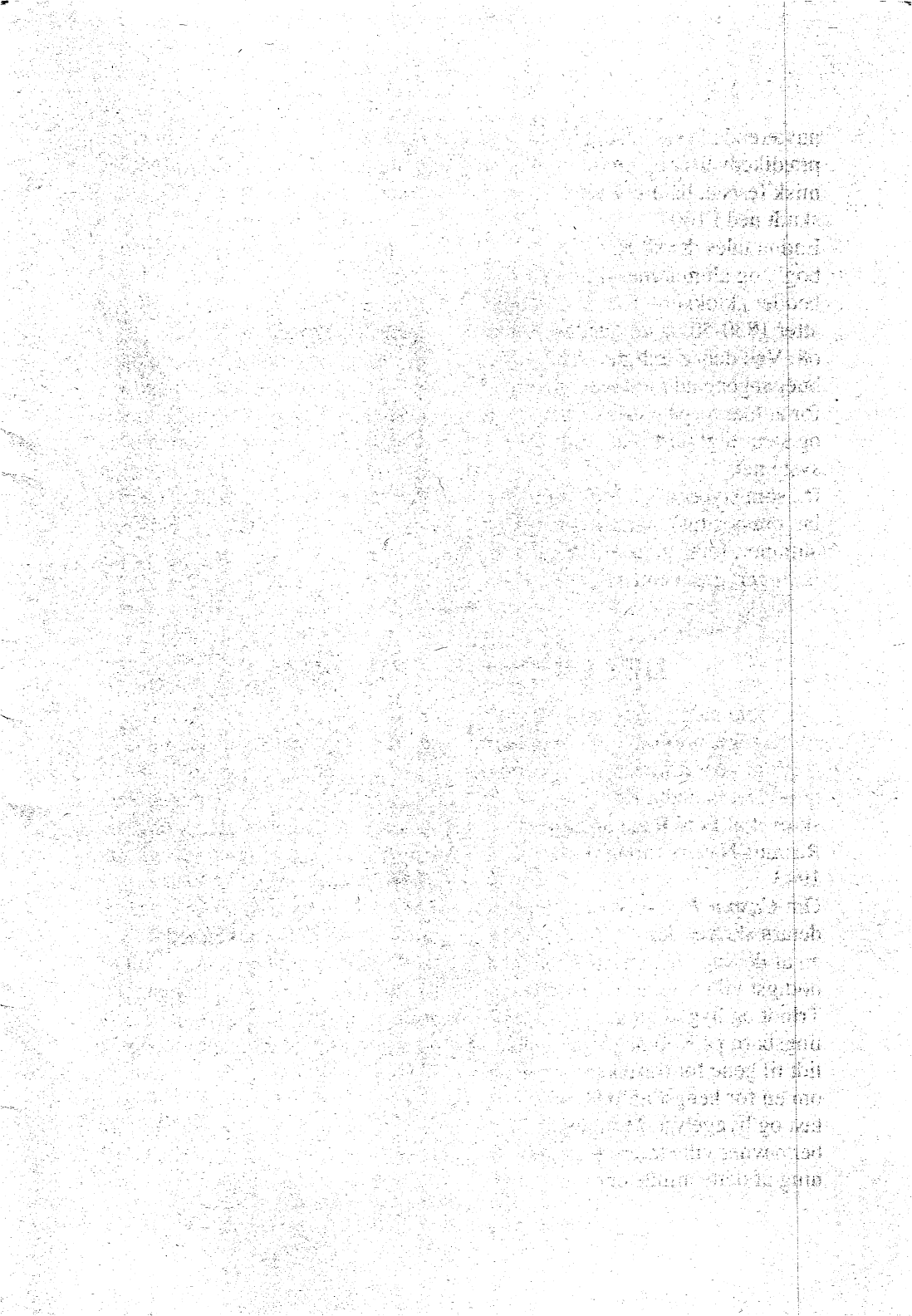
Da studenterne omkring århundredets midte var en stand, der spillede en vigtig rolle i det åndelige og politiske liv, havde også R. betydning som samlings- og udklækningssted for viser og komedier (studentervi-ser, Plougs „Atellaner“ og Hostrups „Genboerne“)

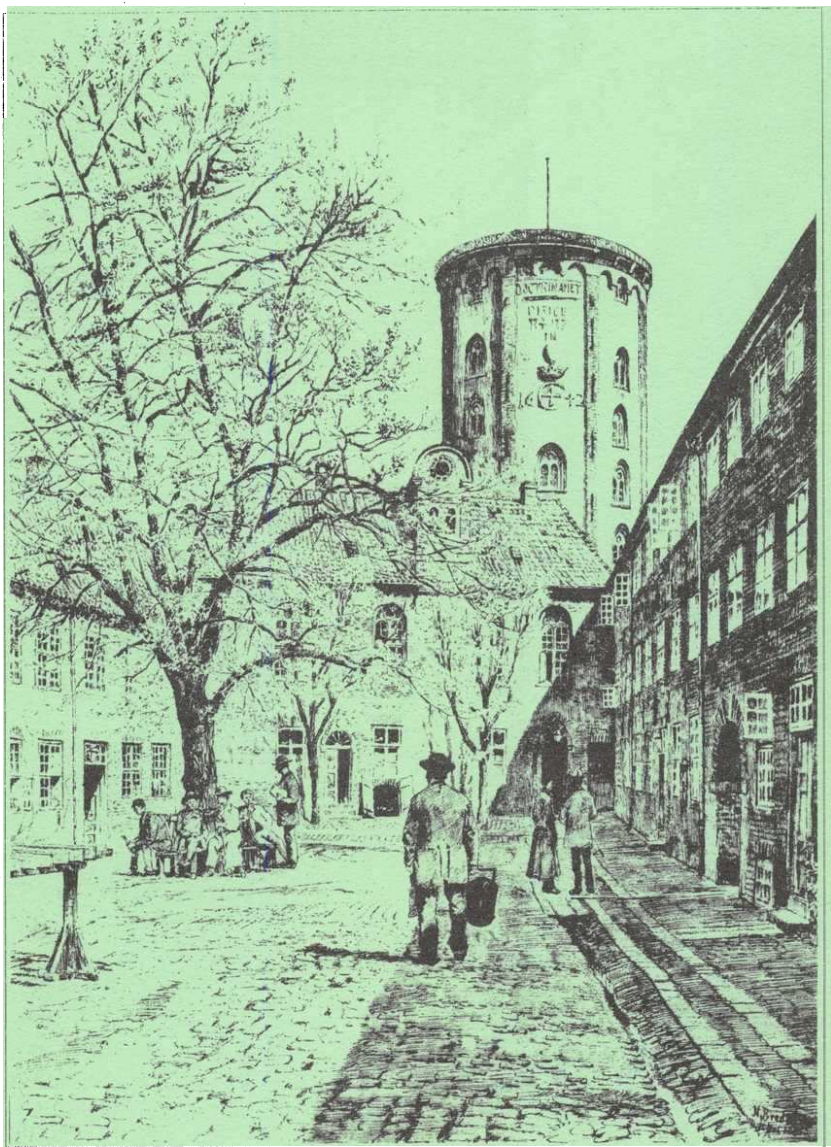
DET UKENDTE KØBENHAVN

..er nogle meget hyggelige skitser af forskellige, normalt upåagtede, detaljer i byens arkitektur og udsmykning. Det ukendte København er skrevet af Poul Raae og udgivet på Rasmus Navers forlag, København 1943.

Om *Caspar Fincke's gitter* på Rundetårn skrives der: en af de ting, vi som københavnere nødigst vil miste, er vel Rundetårn. Trindt og hyggeligt står dette yndlingsbarn på Købmagergade, ikke så lidt til gene for trafikken og vidner om en for længst afdød konges fantasi og byggelyst. Mon nogen københavnere ville tolerere en nedrivning af dette minde om Fjerde Chri-

stian?. Næppe! - så må det trafikale problem løses på en anden måde. Har De rigtigt lagt mærke til det ualmindeligt fine smedejernsgitter på toppen? Det er et dejligt eksempel på fint og dygtigt håndværk, trehundrede år gammel kleinsmedekunst, der er en fryd for øjet. Der er talrige fornøjelige enkeltheder i gitteret, og foruden kongens initialer finder man også dets ophavsmands mærke, nemlig den korslagte nøgle og hammer. Det er lavet af kongens hofsmed, og Caspar Fincke's kunst kan også beundres i et smedejernsgitter over en port på Frederiksborg og i gitterdørene til Chr. IV's kapel i Roskilde domkirke.

Tegning af Regensgården i lindens loo. år - 1885, formentligt fra Illustreret Tidende.

Denne lind, den første, blev plantet af regensprovst A.C. Hviid d. 12. maj 1785.

Det er vist først i aldeles nyeste tid, at lindefrokosten ikke holdes den dag.

Under linden stiftede man i 1820 Studenterforeningen. Det var til den fest, at Chr. Winther, der da boede på 4x5, skrev „Herrer vi ere i åndernes rige“.

Linden døde - vist nok kvælt af en ødelagt gasledning - i 1953.

Den blev føddet d. 24. juni 1954, og den ny - skænket af Frederiksberg kommune - blev plantet d. 16. december 1954.